10 fen. | 10 fen.

DZIENNIK PORANNY

CENY OGŁOSZEŃ: [illegible]

Rok II. | Nr. 81.

Kraków, wtorek 8 kwietnia 1941 r.

[illegible]

Wojna przeciwko Anglji na Bałkanach.

Pierwsze działania wojenne w Jugosławji i Grecji.

Berlin, 6 kwietnia.

W niedzielę dnia 6 kwietnia 1941 minister Rzeszy dr. Goebbels odczytał w ministerstwie propagandy Rzeszy rozkaz dzienny do armji niemieckiej oraz orędzie Kanclerza Hitlera do narodu niemieckiego, w którem Kanclerz Rzeszy zajął stanowisko wobec ostatnich wydarzeń w Jugosławji.

Następnie minister spraw zagranicznych Rzeszy von Ribbentrop odczytał deklarację rządu Rzeszy Niemieckiej wobec przedstawicieli prasy zagranicznej i niemieckiej.

Zarówno rozkaz dzienny, jak i orędzie, zostały nadane przez wszystkie rozgłośnie radjowe niemieckie, a następnie powtórzone kilkakrotnie w ciągu dnia.

Rozkaz dzienny Kanclerza Hitlera do żołnierzy frontu płd. wschodniego.

Berlin, 6 kwietnia.

Kanclerz Rzeszy i Naczelny Wódz sił zbrojnych wydał następujący rozkaz dzienny do żołnierzy frontu południowo-wschodniego:

Wierna zasadzie wysuwania innych do walki za siebie, Angija, w zamiarze ostatecznego usunięcia Niemiec w nowej wojnie, wybrała w r. 1939 Polskę do rozpoczęcia wojny i, jeźli będzie możliwe, do zniszczenia niemieckich sił zbrojnych.

W niewielu tygodniach niemieccy żołnierze frontu wschodniego pokonali to narzędzie brytyjskich podżegaczy wojennych i usunęli je.

Przed rokiem, w dniu 9 kwietnia, **Anglja usiłowała osiągnąć swój cel przez uderzenie na północne skrzydło Niemiec.**

W niezapomnianej walce niemieccy żołnierze odparli atak w kampanji norweskiej, również w niewielu tygodniach. To, co świat uważał za niemożliwe, udało się.

SIŁA ZBROJNA RZESZY NIEMIECKIEJ ZABEZPIECZYŁA FRONT PÓŁNOCNY AŻ DO KIRKENES.

Kilka tygodni później pan Churchill uważał za właściwy moment do uderzenia sprzymierzeńców Francji, Belgji i Holandji na zagłębie Ruhry. **Wybiła historyczna godzina żołnierzy naszego frontu zachodniego.** W najsławniejszej walce historji wojen

ARMJE KAPITALISTYCZNEGO ZACHODU ZOSTAŁY POKONANE I OSTATECZNIE ZNISZCZONE.

Po 45 dniach także i ta kampanja została rozstrzygnięta.

Wówczas pan Churchill skoncentrował potęgę brytyjskiego imperjum **przeciwko naszemu sojusznikowi w Afryce północnej.** Także i tam niebezpieczeństwo zostało usunięte przez współdziałanie formacyj niemieckich i włoskich.

Nowy cel brytyjskich organizatorów wojennych opiera się obecnie na urzeczywistnieniu planu, który został powzięty już na początku wojny i który jedynie przez gigantyczne zwycięstwa niemieckie musiał być raz po raz odsuwany. Przypominając sobie lądowanie wojsk brytyjskich podczas wojny światowej w Salonikach, Anglicy najprzód uwikłali Grecję swojemi gwarancjami, a następnie ostatecznie podporządkowali ją celom angielskim.

Raz po raz **ostrzegałem przed próbą wylądowania wojsk brytyjskich celem zagrożenia Rzeszy na południowym wschodzie Europy.** Ostrzeżenie to było niestety daremnem. Usiłowałem dalej, ciągle z tą samą cierpliwością, przekonać jugosłowiańskich mężów o **konieczności poprawnej współpracy narodów, zainteresowanych w odbudowaniu pokoju na tym obszarze.**

Gdy obecnie wreszcie udało się zabezpieczyć podstawy tego rodzaju współpracy Jugosławji w pakcie trzech mocarstw, — **przyczem nie żądano od Jugosławji wogóle niczego, poza udziałem w odbudowie rozsądnie zorganizowanej Europy, w której także i Jugosławja i jej naród miały mieć swoją część, wówczas w Belgradzie zagarnęły władzę te same przestępcze elementy, stojące na żołdzie angielskim, które już w r. 1914 rozpętały wojnę światową.**

Zupełnie podobnie jak w Polsce zmobilizowano dzikie instynkty ludzi mniejszej wartości przeciwko Rzeszy niemieckiej. W tych warunkach musiałem natychmiast odwołać niemiecką kolonję z Jugosławji, gdyż członkowie i oficerowie niemieckiego poselstwa, urzędnicy naszych konsulatów byli codziennie atakowani, nasze przedstawicielstwa niszczone, niemieckie zagrody pustoszone, zupełnie, jak w Polsce, uprowadzono niezliczone osoby narodowości niemieckiej, wyrządzano im krzywdę, lub zabijano. Ponadto Jugosławja, która już od szeregu tygodni przeprowadzała tajne powołanie rezerwistów, obecnie zarządziła ogólną mobilizację.

Taką jest odpowiedź na moje ośmioletnie, zawsze cierpliwe usiłowania nawiązania z tem państwem przyjaznych stosunków.

Podczas gdy w Grecji znowu jak podczas wojny światowej, lądują brytyjskie dywizje, w Serbji wierzy się, również jak podczas wojny światowej, że dość było czasu, aby rozpętać nowy zamach na Niemcy i ich sojuszników.

ŻOŁNIERZE FRONTU POŁUDNIOWO-WSCHODNIEGO!

Tem samem wybiła wasza godzina! Wy obecnie weźmiecie pod swoją osłonę interesy Rzeszy także i na południowym wschodzie Europy, tak, jak to uczynili wasi koledzy przed rokiem w Norwegji i na Zachodzie.

Będziecie przytem niemniej dzielnymi, jak żołnierze tych dywizyj niemieckich, które już w jesieni r. 1915 zwycięsko walczyli na tym samym terenie, na który wy obecnie wkraczacie.

Będziecie tam ludzkimi, gdzie nieprzyjaciel przeciwstawi się wam po ludzku. Tam jednak, gdzie pokaże swą brutalność, złamiecie go twardo i bezwzględnie.

WALKA NA ZIEMI GRECKIEJ NIE JEST JEDNAK WALKĄ PRZECIW GRECJI,

lecz przeciwko temu generalnemu wrogowi, który — tak, jak przed rokiem na dalekiej północy Europy — obecnie na najdalszem południu, usiłuje zmienić losy wojny! Dlatego też będziemy, wraz z naszym sojusznikiem, tak długo walczyli na tym terenie, aż ostatni Anglik także i w Grecji znajdzie swoją „Dunkierkę!"

Kto jednak z pośród Greków wspiera tego wroga światowego, padnie wraz z nim.

Jeśli żołnierz niemiecki dowiódł, iż może Anglików bić w lodzie i śniegu na dalekiej północy, to będzie czynił dokładnie to samo, gdy potrzeba od niego wymaga wytrzymania jego słońca w upale południa! My wszyscy nie mamy nic innego na celu, jak zabezpieczenie naszemu narodowi wolności, a tem samem możliwości życiowych Niemcom w przyszłości!

Myśli, miłość i modlitwy wszystkich Niemców są znowu przy was, moi żołnierze!

Berlin, 6 kwietnia 1941.

podp. ADOLF HITLER.

Pierwsze naloty na twierdzę Belgrad.

Obrzucono bombami lotnisko i koszary. — Wojska niemieckie przekroczyły granicę grecką i jugosłowiańską.

Berlin, 7 kwietnia. Jak donosi niemieckie Biuro Informacyjne, działania bojowe niemieckiego lotnictwa przeciw Jugosławji rozpoczęte zostały rankiem 6 kwietnia atakiem silnych eskadr samolotów bojowych i nurkowych na koszary, lotniska, i inne ważne objekty wojenne.

Według pierwszych nadeszłych meldunków, ataki lotników niemieckich na twierdzę Belgrad były nadzwyczaj skuteczne. Lotnisko, oraz koszary położone w mieście, wśród nich również koszary pułku gwardji zostały skutecznie zbombardowane. Zestrzelono liczne jugosłowiańskie samoloty myśliwskie.

Według nadeszłych do Naczelnej Komendy Armji wiadomości, silne zespoły samolotów bojowych, nurkujących i myśliwskich zaatakowały w ciągu 6. bm. liczne militarne i ważne pod względem wojennym cele Jugosławji. Punktem centralnym ataku była twierdza Belgrad, którą atakowały trzy razy w przeciągu dnia silne zespoły samolotów bojowych. W licznych wojskowych celach powstały wielkie pożary, nieugaszone jeszcze do wieczora. W okolicy dworca Belgradzkiego zniszczenia były szczególnie ciężkie.

Liczne lotniska obrzucono bombami rozpryskowemi i ostrzelano z broni pokładowej. Równocześnie włoscy lotnicy bojowi zaatakowali lotniska w Hercegowinie z podobnie znacznym wynikiem.

Po przekroczeniu serbskiej i greckiej granicy oddziały niemieckiej armji weszły wszędzie w przeciągu dnia w styczność z nieprzyjacielem. Znajdują się one, mimo ciężkich warunków terenowych i nieprzyjacielskiej przeciwobrony w planowym marszu naprzód. Posuwanie się naprzód armji było wspierane bardzo skutecznie z powietrza.

W walkach powietrznych zestrzeliły niemieckie samoloty w pierwszym dniu walki ponad obszarem jugosłowiańskim według dotychczasowych meldunków 24 nieprzyjacielskich samolotów. Przytem zaginęły tylko dwa własne samoloty. Dalszych 44 nieprzyjacielskich samolotów zniszczono z pewnością na ziemi. Należy się liczyć, że pewna znaczniejsza liczba samolotów została jeszcze zniszczona lub uszkodzona na ziemi.

Berlin, 7 kwietnia. Naczelna komenda niemieckich sił zbrojnych komunikuje w niedzielę 6 kwietnia:

Wobec posuwania się brytyjskich wojsk, wysadzonych na terytorjum greckiem w kierunku północnym i ogłoszonego połączenia ich ze zmobilizowanemi jugosłowiańskiemi siłami zbrojnemi, oddziały armji niemieckiej przeszły dziś rano do przeciwuderzenia. W kilku miejscach przekroczono granicę grecką i serbską.

Lotnictwo niemieckie zaatakowało w godzinach porannych serbskie lotniska, a przy użyciu silniejszych eskadr także twierdzę Belgrad, oraz zniszczyło koszary i inne objekty wojskowe oraz posiadające znaczenie wojenne.

Włoskie eskadry samolotów bojowych zaatakowały równocześnie skutecznie ważne objekty wojenne w południowej Jugosławji.

W Afryce północnej niemiecko-włoskie

oddziały zmotoryzowane i wojska pancerne ścigały w dalszym ciągu nieprzyjaciela, który w poszczególnych miejscach usiłował daremnie stawiać opór. Wzięto do niewoli dalszych jeńców i zdobyto wiele materjału wojennego.

Samoloty bojowe zatopiły w rejonie morskim na południe od Wysp Owczych jeden okręt handlowy, pojemności 3000 br. t. U wylotu Firth Of Forth zniszczono dwa dalsze okręty i uszkodzono 4 statki handlowe. Bombami ciężkiego kalibru trafiono poszczególne objekty pewnej fabryki w Szkocji. Ponadto atakowano z dobrym skutkiem objekty portowe i bazy wojskowe w Anglji południowo-zachodniej. Na jednem z lotnisk pożar ogarnął hangary, schrony i stojące na ziemi samoloty.

W ciągu ostatniej nocy nieprzyjaciel nie dokonywał działań bojowych nad terytorjum Rzeszy. Jedynie kilka samolotów nieprzyjacielskich przeleciało nad okupowanemi terenami francuskiemi.

Wschodni rejon morza Śródziemnego terenem operacyjnym.

Berlin, 7 kwietnia. [illegible] operacyj na wodach wschodniej części morza Śródziemnego i morza Egejskiego, [illegible] który stał się terenem operacyjnym.

Każdy statek płynący w tym rejonie, naraża się na zniszczenie, wskutek wybuchu min, oraz przez inne środki bojowe. [illegible]

W obliczu [illegible] operacyjnego".

Radjostacja belgradzka przerwała działalność.

Sztokholm, 7 kwietnia. Radjostacja belgradzka nie podjęła od dnia 6 kwietnia rano swej działalności. Transmisje zostały przerwane po wygłoszeniu doniesienia, według którego Belgrad został zbombardowany przez nieprzyjacielskie samoloty. Także i radio agencji „Avala" nie nadało [illegible] materjału.

Angielskie samoloty w Jugosławji

Sofja, 7 kwietnia. Jak słychać, w kołach dobrze poinformowanych mówią o fakcie przejęcia przez wojska angielskie komendy nad organizacją obsługi lotnisk wojskowych w Jugosławji. W ciągu piątku i soboty nadleciały do Jugosławji pierwsze samoloty angielskie.

O bliskich stosunkach, jakie zaistniały między serbskimi członkami pucz[u] wojskowego i angielskimi politykami wojennymi świadczyć może fakt **wykorzystywania portów Kotoru i Dubrownika przez angielskie łodzie podwodne.** Lotnikom jugosłowiańskim zakomunikowano dane co do najbliższych lotniczych portów angielskich, jak również sygnały rozpoznawcze angielskiego lotnictwa na wypadek lądowania angielskich samolotów na ziemi jugosłowiańskiej.

Jednostki jugosłowiańskiej armji otrzymały w sobotę instrukcje, iż angielskie statki wojenne, towarzyszące transportom na wodach jugosłowiańskich należy traktować jako statki zaprzyjaźnione.

Chorwaci proszą kancl. Hitlera o pomoc.

Berlin, 7 kwietnia. Chorwaci, którym udało się zbiec na teren Marchji wschodniej przed terorem Serbów, zwrócili się do kanclerza Hitlera z prośbą o pomoc. W depeszy tej jest mowa o tem, aby położył kres nieznośnej tyranji Serbów, aby mogła powstać silna i wierna Niemcom Chorwacja.

Zamach stanu w Iraku.

Bejrut, 7 kwietnia. W ub. piątek zawinęło do Basry siedem angielskich okrętów wojennych, na pokładach których to okrętów znajdowały się oddziały wojskowe, przeznaczone do wyladowania. Wspomniana akcja zwraca się przeciwko uważanemu za wroga W. Brytanji władcy Kailaniemu i dokonanemu przez niego zamachowi stanu.

Nowy władca Iraku Raszyd el Kailani — jak donosi radjostacja w Ankarze — przy pomocy pewnych oddziałów wojska Iraku zajął gmachy rządowe i budynki administracyjne w Bagdadzie, stolicy Iraku.

Zderzenie 2-ch australijskich samolotów bojowych.

(pwp) **Sztokholm**, 7 kwietnia. Jak donosi Reuter, nad budynkiem będącym rezydencją generalnego gubernatora Australji — zderzyły się w powietrzu dwa samoloty australijskiego lotnictwa a następnie spadły na ziemię.

Orędzie kancl. Hitlera do narodu niemieckiego

Berlin, 7 kwietnia. Kanclerz Hitler wystosował odezwę do narodu niemieckiego, w której naświetlił historję wydarzeń poprzedzających powstanie konfliktu na Bałkanach.

[illegible] Pierwszy etap nowej wojny został jednak zwycięsko zakończony przez Niemcy pokonaniem państw, które dały się namówić Anglji do wspólnego wystąpienia.

[illegible] zostało sparaliżowana. [illegible] i skłoniła ją do udziału w wojnie. [illegible]

[illegible]

Kanclerz Hitler zaznaczył, że naród niemiecki nie żywi żadnych uczuć nienawiści przeciwko narodowi serbskiemu, nie widzi też powodów do prowadzenia walki przeciwko Chorwatom i Słoweńcom. [illegible]

Od dnia 6 kwietnia rano, Rzesza Niemiecka znajduje się na stopie walki **przeciwko uzurpatorom z Belgradu**, na stopie wojennej przeciwko tym oddziałom sił zbrojnych, które Wielka Brytanja usiłuje znowu wysłać z terenu Bałkanów dla zamącenia pokoju Europy. **Niemieckie siły zbrojne dopiero wtedy złożą broń na tych terenach, kiedy koło spiskowców belgradzkich zostanie ostatecznie rozbite, a ostatni Anglik opuści kontynent również i na tych obszarach.**

Odezwa została podpisana przez Kanclerza Adolfa Hitlera.

Ostatnie godziny przed wybuchem wojny na Bałkanach.

Budapeszt, 7 kwietnia. Rozwój wypadków w Jugosławji czyni każdemu obserwatorowi jasnym fakt, że czynne tu były obce, złowrogie wpływy.

Światowa opinja publiczna wydała natychmiast swój wyrok. Znany bułgarski publicysta Krawezow pisze w głównym artykule czasopisma „Sora", że

przewrót wojskowy z 27 marca był przygotowany już na długo przedtem.

Serbski sztab generalny oddawna już wygotował swój plan i ustalił osoby, które miały wykonać jego politykę. **„Zawsze — tak podaje bułgarskie pismo — serbski sztab generalny był centrum międzynarodowej organizacji na Bałkanie, pragnącej wysłać przeciw Niemcom osławionych 100 dywizyj".**

Także rumuńska gazeta „Patria" udowadnia, że z dotychczas zebranych przykładów niezbicie wynika

wina oficjalnych serbskich czynników,

które przyczyniły się do wpływu anglosaskich elementów na rozwój wewnętrznych wydarzeń w Jugosławji. Angielska opinja jest w tym względzie niedwuznaczna, że **długi pobyt brytyjskiego ministra spraw zagranicznych i generała Dilla w Grecji został wykorzystany do nawiązania kontaktu z rządem belgradzkim"** — donosi londyński korespondent „Neue Zürcher Zeitung".

Podziemna działalność Anglików, która wywołała i spotęgowała chaos oraz teror ostatnich dni w Jugosławji — podaje drugie szwajcarskie źródło — ma swój początek w angielskim klubie w Petteau w Słowenji, centrali akcji podburzającej i teroru. Angielskie domy klubowe i czytelnie — podaje owe źródło — były centralami, z których angielscy agenci siali chaos w narodzie jugosłowiańskim.

Podczas gdy pewna część angielskich dziennikarzy — komunikuje Budapeszt — opuściła w piątek stolicę Węgier, **prasa londyńska triumfowała z sytuacji wytworzonej w Jugosławji przez Anglję.** „Są to dla nas wspaniałe widoki — pisze „Daily Mail" —dające nam możność przyspieszenia niepowodzenia Niemców". Egoizm tych słów przejawia się w tak często już przez Anglików używanych obietnicach: „także dla Jugosławji stwarza się teraz możliwość korzystania z owoców wojny". Nie braknie nawet hymnów pochwalnych typu: „ten piechur (jugosłowiański) robi dziennie 80 km". Tak pisze inny dziennik londyński mówiąc, iż teraz powstaje przeciw Hitlerowi nowa armja najlepszych żołnierzy Europy. **Anglja zaś ma się o to postarać, aby w Jugosławji znowu zapanowała „sprawiedliwość".**

W **„Chicago Journal of Commerce"** przyznaje się USA: **Jest mało prawdopodobnem, żeby nasze stanowisko wzmocniło opór Jugosławji przeciw Niemcom.** Jesteśmy partnerami rodwojnego układu. Jeżeli Jugosławja walczy przeciwko Niemcom, wobec tego jesteśmy w obowiązku zapatrzyć ją w przewidziane układem po życzkowym i dzierżawnym materjały. — Amerykańskie mieszanie się w jugosłowiańskie stosunki stwierdza doniesienie Reutera z Nowego Jorku, podające, że zamrożone w Stanach Zjednoczonych jugosłowiańskie majątki będą w odpowiedniej do zapotrzebowania Jugosławji wysokości zwolnione. Dalsze doniesienia Reutera z Waszyngtonu podaje, że **Jugosławja prosiła Stany Zjednoczone o dostarczenie pewnych typów materjału wojennego.** Obecnie Stany Zjednoczone starają się stwierdzić, czy dostawy te są możliwe. Na konferencji prasowej oświadczył prezydent USA, że **skierowano do niego taki wniosek podczas rozmów, które przeprowadził w czwartek z jugosłowiańskim posłem.**

Za kulisami tych zewnętrzno-politycznych czynności rozgrywają się **dalsze wypadki w Jugosławji,** które znaczą się rosnącym stale terorem, chaosem w kraju, runem na banki i ucieczką ludności wgłąb kraju. **Meldunki z Grazu** określają następującemi słowami nastroje w Jugosławji: **„Częściowo rosnący teror, częściowo pełna trwogi depresja".** Przedstawiciel amerykańskiej agencji „Associated Press" donosi z Belgradu, że pewna odpowiedzialna polityczna osobistość w Skoplje, kluczowej miejscowości doliny Vardaru oświadczyła co następuje: **„Mamy już teraz stan wojenny. Proszę być przekonanym, że nie będziemy czekać, aż zaatakują nas Niemcy. Zacząć musimy my, ponieważ w tej wojnie przewaga należy do nacierającego".**

Bułgarskie pismo „Sora" stwierdza: „Wszystko wskazuje na to, że Jugosławja kieruje się ku wojnie. **Armja jugosłowiańska, armja grecka i silne angielskie kontyngenty, które operują według wspólnego planu, zostały skoncentrowane w trójkącie trzech państw Jugosławji — Grecji — Albanji".**

Proklamacja jugosłowiańskiego króla Piotra ogłoszono od 1 kwietnia stan najwyższej gotowości wszystkich sił zbrojnych Jugosławji. Agencja „Exchanger Telegraph" komunikuje, że **wszystkie koleje żelazne zostały oddane pod kontrolę władz wojskowych.**

Wszyscy jugosłowiańscy obywatele, którzy nie przekroczyli 50 roku życia, będą powołani bez względu na to, czy mają wyszkolenie wojskowe, czy też nie. Bałkański korespondent „Times" donosi z Belgradu, że mobilizacja w Jugosławji postępuje z szybkością naprzód i że pojawiły się nowe antyniemieckie pieśni wojenne.

Ofensywa niemiecka w Jugosławji

Berlin, 8 kwietnia. Naczelna komenda armji niemieckiej komunikuje:

Na froncie południowo-wschodnim atak wśród zaciętych walk posuwa się planowo naprzód.

Silne części lotnictwa wspierają posuwanie się wojska lądowego przez wywiady, ataki na kolumny, stanowiska i środki komunikacyjne nieprzyjaciela.

Jak już doniesiono, urządzenie fortyfikacyjne i inne ważne ze względów wojennych w Belgradzie zostały za dnia kilkakrotnie zaatakowane z niszczącym rezultatem przez silne formacje niemieckich samolotów bojowych. W szczególności ciężkie trafienia otrzymał główny dworzec kolejowy w Belgradzie i pewien most pontonowy nad Dunajem, na wschód od Dunaju, dalej kilka pociągów transportowych.

Liczne wielkie pożary wskazywały jeszcze w nocy drogę niemieckim samolotom bojowym do czwartego ataku na twierdzę Belgrad.

Pozatem były bombardowane z trwałym rezultatem lotniska w środkowej i południowej Jugosławji i ostrzelane z broni pokładowej. Udało się przytem zniszczyć na ziemi liczne samoloty. Wielka ilość nieprzyjacielskich samolotów została zestrzelona w walkach powietrznych.

W Libji niemieckie i włoskie szybkie formacje odrzuciły nieprzyjacielskie posiłki na północny wschód i na południowy wschód od Benghasi i odparły skuteczne kontrataki nieprzyjacielskich czołgów. Liczne łupy w jeńcach, broni i samochodach zostały zdobyte.

Na obszarze morskim dookoła Anglji lotnictwo zatopiło dnia wczorajszego cztery okręty handlowe, łącznej pojemności 16.000 ton. Dwa wielkie okręty handlowe, w tem jeden okręt cysterna, zostały ciężko uszkodzone. W nocy na 7 kwietnia samoloty bojowe uzyskały trafienia bombami w trzy okręty handlowe średniej wielkości. Skuteczne ataki kierowane były ponadto na urządzenia portowe na wschodnim wybrzeżu wyspy brytyjskiej.

W dniu 4 kwietnia udał się szczególnie atak z najmniejszej wysokości na konwój w kanale Bristolskim na południowy wschód od Pembroke. Trzy okręty handlowe, łącznej pojemności 22.000 ton zostały tak ciężko uszkodzone, że należy się liczyć z ich całkowitą stratą. Dalszy okręt handlowy odniósł ciężkie uszkodzenia.

Lotnictwo zniszczyło tem samem w czasie od 4 kwietnia do 7 kwietnia rano łącznie 13 okrętów, pojemności równe 52.000 ton i zadało dalszym 14 okrętom handlowym ciężkie uszkodzenia.

Nieprzyjacielska działalność lotnicza była bardzo nieznaczna.

Na południowym wschodzie kilka nieprzyjacielskich samolotów wdarło się do południowej Styrji i zrzuciło pojedyncze bomby. Godnej wzmianki szkody nie było.

Na zachodzie lotnictwo brytyjskie ograniczyło się za dnia i w nocy do lotów wybrzeżnych nad Niemcy północno-zachodnie i Francję. Trzy samoloty nieprzyjacielskie zostały zestrzelone tam przez myśliwców, oraz dwa przez artylerję przeciwlotniczą, jeden przez łodzie strażnicze.

Według dotychczasowych doniesień na południowym wschodzie zostało zestrzelonych 35 samolotów w walkach powietrznych, 54 samoloty zostały zniszczone na ziemi, dalszych dziewięć poważnie uszkodzonych na ziemi. 7 samolotów niemieckich zostało straconych.

Stanowisko rządu Rzeszy niemieckiej.

Nota do rządu greckiego i deklaracja w sprawie Jugosławji.

Berlin, 7 kwietnia. **Minister spraw zagranicznych Rzeszy von Ribbentrop odbył w niedzielę rano w sali rady związkowej urzędu spraw zagranicznych konferencję prasową z przedstawicielami niemieckiej i zagranicznej prasy, na której podał do wiadomości decyzję rządu Rzeszy, odnoszącą się do Jugosławji i Grecji.**

Na wstępie minister spraw zagranicznych Rzeszy oświadczył:

Moi panowie! Anglja zabiera się do dokonania nowego przestępstwa wobec Europy. Znaczne zbrojne siły angielskie wylądowały na Bałkanach. Po odprawach w Dunkierce i Andalsnes Anglja jeszcze raz próbuje wzniecić wojnę w Europie.

Zaślepiony rząd w Atenach i pewna klika notorycznych serbskich spiskowców w Belgradzie połączyły się z Anglikami i oddały Anglikom do dyspozycji jako teren wypadowy przeciwko Niemcom i Włochom całą Grecję i Jugosławję.

Niemcy przyglądały się temu postępowaniu od miesięcy i usiłowały doprowadzić Grecję i Jugosławję do rozsądku i do przyjaznego porozumienia. Wszystkie jednak zabiegi były daremne.

Obecnie Kanclerz odpowie.

Niemiecka siła zbrojna maszeruje od dzisiaj ranka, aby udzielić koniecznej lekcji Anglikom i serbskim spiskowcom. Panu Churchillowi stanie się wkrótce jasnem, że Anglja raz na zawsze nie ma czego szukać na kontynencie.

W związku z powyższą deklaracją odczytana została nota, którą minister spraw zagranicznych Rzeszy doręczył posłowi greckiemu w niedzielę przedpołudniem . oraz oficjalna deklaracja rządu Rzeszy co do Jugosławji.

W nocie do rządu greckiego wskazano najprzód na to, że **od początku wojny rząd Rzeszy jasno dawał wyraz swej woli utrzymania półwyspu Bałkańskiego zdala od wojny.** Równie wyraźnie rząd niemiecki wielokrotnie oświadczał, że natychmiast wystąpi przy pomocy wszelkich środków przeciwko każdej próbie angielskiej wniesienia wojny na tereny innych krajów. Dla Grecji utrzymanie poprawnej i ścisłej neutralności było w pełni naturalnem i odpowiadającem najistotniejszym jej interesom:

Tembardziej niezrozumiałem było z tego powodu, że **Grecja faktycznie z chwilą wybuchu wojny zrezygnowała ze swego neutralnego stanowiska i najprzód w tajemnicy, a później coraz otwarciej zajmowała stanowisko po stronie Anglji.** W kwietniu 1939 r. przyjęła ona polityczne gwarancje mocarstw zachodnich, a później ukazywała otwarcie tendencje swojej polityki, gdy w październiku 1939 r. nie chciała nic wiedzieć o przedłużeniu układu przyjaźni z Włochami, którego termin ważności właśnie się zakończył. **W posiadanie rządu Rzeszy dostały się wówczas dowody, z których wynika, że ustanowiony z brytyjską pomocą rząd grecki już przed objęciem władzy zobowiązał się do daleko idącej polityki anglofilskiej.** Na podstawie dokumentów znalezionych we Francji w La Charite udowodniono jasno zajęcie stanowiska Grecji przeciwko osi od chwili wybuchu wojny. Otrzymujemy następujący obraz:

1) Już we wrześniu 1939 r. **grecki sztab generalny wysłała płk. Dovasa do Ankary,** celem nawiązania kontaktu z naczelnym wodzem francuskiego korpusu ekspedycyjnego w Lewancie, gen. Weygandem.

2) W dniu 18 września 1939 r. grecki poseł w Paryżu, Politis złożył zapewnienie, że Grecja życzy sobie jedynie o tyle odnowienia układu z Włochami, którego ważność kończyła się w październiku, „o ile tego rodzaju układ nie przeszkodzi utworzeniu frontu wschodniego".

3. Z początkiem października 1939 r. francuski poseł w Atenach oświadczył wobec podsekretarza stanu greckiego ministerstwa spraw zagranicznych Mavroudisa, że **Grecja nietylko nie przeszkodzi w wylądowaniu wojsk koalicyjnych w Salonikach, ale nawet będzie je popierała czynnie, jeżeli zostanie zapewniony sukces tych operacyj.**

4) Nawiązany z końcem października 1939 r. kontakt francuskiego attache wojskowego w Atenach z szefem greckiego sztabu generalnego doprowadził 2 grudnia 1939 r. do wyrażenia formalnego życzenia greckiego sztabu generalnego **podjęcia narad wojskowych i wysłania pułkownika francuskiego sztabu generalnego Mariota do Grecji.**

5) Raport gen Gamelin z 4 stycznia 1940 powiada, że szef greckiego sztabu generalnego oświadczył, iż przy zastrzeżeniu wystarczającego poparcia sił powietrznych i przeciwlotniczych **byłby w stanie zagwarantować wylądowanie koalicyjnego korpusu ekspedycyjnego w Salonikach.**

W nocie wskazano następnie na to, że rząd Rzeszy mimo znajomości tych ciężko obciążających dokumentów z największą cierpliwością **oczekiwał na dalszy rozwój greckiej polityki.** Nawet gdy Grecja oddała do dyspozycji marynarce brytyjskiej bazy na swych wyspach, gdy Włochy z uwagi na to nieneutralne zachowanie się zmuszone do wystąpienia wojskowego przeciwko Grecji. **Niemcy utrzymały swoje wyczekujące stanowisko.** Odpowiadając nadziejom narodu niemieckiego, który dotychczas żywił do narodu greckiego jedynie przyjazne uczucia, że **Grecja znajdzie drogę do powrotu do prawdziwej neutralności**, minister spraw zagranicznych Rzeszy na konferencji z greckim posłem w Fuschl w dniu 26 sierpnia 1940 r. dał rządowi greckiemu radę poniechania swego jednostronnego uprzywilejowania Anglji. Wszystkie ostrzeżenia i powtarzane ostrzeżenia kanclerza Rzeszy, że Niemcy pod żadnemi warunkami nie ścierpią usadowienia się brytyjskich sił zbrojnych na ziemi greckiej, Grecja puszczała mimo uszu **i tak doszło do wysłania brytyjskich sił lotniczych, do obstawienia Krety, a następnie do wylądowania wojsk brytyjskich w Grecji,** które według doniesień amerykańskich mają już liczyć 200.000 ludzi

Od kilku tygodni nie można było mieć najmniejszych wątpliwości, że **Anglja konstruuje nowy front w Grecji przeciwko Niemcom** — podobnie, jak w wojnie światowej — przyczem szczególne znaczenie posiada fakt, że **sztab generalny angielskich sił zbrojnych, operujący w Grecji nawiązał połączenie ze sztabem generalnym w Belgradzie.** Grecja zatem, jako jedyne państwo europejskie, znowu pozwoliła angielskim wojskom wstąpić na ziemię europejską i tem samem wzięła na siebie ciężką odpowiedzialność wobec wspólnoty europejskiej. **Bezwątpienia naród grecki nie ponosi winy za ten rozwój wypadków.** Rząd grecki temsamem sam spowodował sytuację, której Niemcy nie mogły dłużej przyglądać się bezczynnie i dlatego wojska niemieckie otrzymały rozkaz przepędzenia brytyjskich sił zbrojnych z ziemi greckiej. Każdy opór zostanie bezwzględnie złamany.

W memorandum do noty na podstawie obszernego materjału, przeprowadzono dowód, **jak dalece rząd grecki pozwolił się użyć za narzędzie w rękach Wielkiej Brytanji.**

W urzędowej deklaracji rządu Rzeszy co do Jugosławji na wstępie wskazano na to, jak Anglja z uwagi na trudną swoją sytuację i na coraz wyraźniejsze oznaki upadku na swej wyspie, po tem, jak Grecja już padła ofiarą jej polityki, teraz widzi w Jugosławji chętne narzędzie do zrealizowania swego celu, **wzniecenia możliwie na całych Bałkanach pożogi wojny.**

W przeciwieństwie do Anglji, zawsze było usiłowaniem Niemiec sprowadzenie wyrównania na Bałkanach. Konsekwentnie postępując ku temu pokojowemu celowi, kanclerz Rzeszy od chwili objęcia władzy postanowił **wprowadzić politykę przyjaźni i współpracy także i z państwem jugosłowiańskiem.** Równocześnie stosunek włosko jugosłowiański został postawiony przez Mussoliniego na podstawie przyjaźni i jest zasługą mocarstw osi, że **mogło dojść do konsolidacji stosunków w Jugosławji z jej sąsiadami.** Wskazano na ścisłą przyjazną współpracę ówczesnego premjera jugosłowiańskiego Stojadinowicza, po którego upadku w roku 1939 znaczne siły zabiegały o przyłączenie Jugosławji do obozu wrogów Niemiec. Podczas gdy usiłowania te początkowo nie występowały jasno na jaw, to znalezienie dokumentów w La Charite dowodzi, iż **Jugosławja od lata 1939 r. prowadziła jednostronną politykę współdziałania z Anglją i Francją.**

Z dokumentów tych wynika co następuje:

1) Gdy Francja w lecie 1939, a więc już przed wybuchem wojny, planowała wystawienie francuskiego korpusu ekspedycyjnego w Lewancie, **wówczas weszła natychmiast w kontakt także i z jugosłowiańskim sztabem generalnym.** Pierwsza przygotowawcza konferencja między posłem francuskim w Belgradzie, a jugosłowiańskim sztabem generalnym co do planowanej przez Francję akcji w Salonikach odbyła się 19 sierpnia 1939 r.

2) W listopadzie 1939 r., na życzenie rządu jugosłowiańskiego i sztabu generalnego **współpraca została ściślej ukształtowana przez wysłanie specjalnej misji wojskowej do Francji i odkomenderowanie pewnego oficera ze sztabu gen. Gamelin do Belgradu.**

3) W pierwszych miesiącach wojny stanowisko Jugosławji pozostawało **pod znakiem możliwie największego poparcia transportów dla Anglji i Francji**, a poza tem pod znakiem częstej wymiany wiadomości z temi mocarstwami, aczkolwiek pozór neutralności został zachowany.

4) W dniu 16 kwietnia 1940 r. poseł francuski w Belgradzie odbył naradę z ministrem wojny Nedicem co do podjęcia narad wojskowych. **Jugosławja wysłała specjalnie godnego zaufania oficera łącznikowego do głównej kwatery naczelnego wodza francuskiej armji ekspedycyjnej w Levancie.** Akcja w Salonikach była tem samem zapewniona.

5) Bezpośrednio po załamaniu się Francji miarodajne placówki jugosłowiańskie zapewniły posła francuskiego w Belgradzie, że Jugosławja wystąpi natychmiast u boku Francji, gdy stosunki ulegną całkowitej zmianie.

W deklaracji wskazano dalej, że **dokumenty te dowodzą, iż Jugosławja w czasie, kiedy nazewnątrz kontynuowała politykę współpracy z Niemcami, to w tym samym czasie już niedwuznacznie stanęła po stronie wrogów Niemiec.** Mimo znajomości tego stanu rzeczy Niemcy wielkodusznie usiłowały przekonać o celowości trwałego porozumienia z mocarstwami osi. Punktem kulminacyjnym tej polityki było zaproszenie Jugosławji do udziału w Pakcie Trzech Mocarstw. Gdy jugosłowiańscy mężowie stanu podpisali w dniu 25 marca przystąpienie Jugosławji, wydawało się, że rozsądek odniesie jednak zwycięstwo.

Treść układu wiedeńskiego była następująca:

1) **Uznanie suwerenności i nienaruszalności państwa jugosłowiańskiego przez partnerów Paktu Trzech Mocarstw.**

2) Zapewnienie ze strony mocarstw osi, że **nie zażądają one od Jugosławji przemarszu lub przewozu wojsk, jak również jakiejkolwiek pomocy wojskowej podczas tej wojny.**

3) Zapewnienie, że w ramach nowego porządku w Europie Jugosławja **otrzyma dostęp do morza Egejskiego, przyczem na szczególne życzenie rządu jugosłowiańskiego suwerenność Jugosławji miała się rozciągnąć na miasto i port Saloniki.**

W związku temi daleko idącemi zapewnieniami stwierdzono w deklaracji:

„Dla Niemiec i Włoch zaproszenie Jugosławji do przystąpienia do paktu trzech mocarstw było wyłącznie miarodajnem życzeniem pozyskanie państwa jugosłowiańskiego — i to w jego najistotniejszym interesie — **do lojalnej współpracy z innemi mocarstwami europejskiemi przeciwko wszelkiemu rozszerzeniu wojny i zapewnienie ostatecznego miejsca w ramach nowego porządku w Europie.**

Jedno z państw systemu wersalskiego otrzymało zatem jedyną historyczną szansę. Odpowiedzią kliki spiskowców było aresztowanie powracających z Wiednia ministrów. **Po przejęciu władzy przez tę klikę, Belgrad zrzucił maskę.** Także i prawdziwy kierunek jugosłowiańskiej polityki zagranicznej wystąpił na jaw w następujących akcjach niedwuznacznie:

1) **Zarządzono całkowitą mobilizację armji jugosłowiańskiej.**

2) W ostatnich dniach przybyli do Belgradu oficerowie angielskiego sztabu generalnego jako łącznicy dla armji jugosłowiańskiej.

3) **Wysłano do Grecji oficerów jugosłowiańskiego sztabu generalnego, celem nawiązania łączności z angielskiemi siłami zbrojnemi, operującemi na terenie Grecji, oraz dla nawiązania kontaktów z armją grecką,** wreszcie

4) w ostatnich dniach w ręce rządu Rzeszy dostały się niezatarte dowody na to, że rząd jugosłowiański w osobie generała Simowicza **zwrócił się do Anglji i Ameryki z prośbą o pomoc w postaci wojska, broni, oraz kredytów w przyszłej walce z Niemcami.**

Przeciwuderzenia na pochód angielski.

W ten więc sposób Jugosławja postanowiła ostatecznie działać za sprawę wrogów Niemiec, a swoją armję i kraj oddała do dyspozycji Anglji jako tereny wypadowe przeciwko Niemcom.

Rząd Rzeszy nie uważa za stosowne przypatrywać się dłużej i nie będzie tolerował zamierzeń zbrodniczej kliki w Belgradzie, która zamieniła Jugosławję w istne zbiegowisko obcych temu kontynentowi brytyjskich wojsk najemnych, jak to obecnie ma miejsce w Grecji Z tego też powodu rząd wydał niemieckim oddziałom rozkaz przywrócenia spokoju i bezpieczeństwa również i w tej części Europy, z udziałem wszystkich wojskowych środków, jakiemi Rzesza dysponuje".

Włoski komunikat wojenny.

Rzym, 7 kwietnia. Włoski komunikat wojenny z niedzieli 6 kwietnia brzmi następująco:

Główna kwatera włoskich sił zbrojnych komunikuje:

Na froncie greckim działalność artyleryjska. Oddziały włoskiego lotnictwa zaatakowały nieprzyjacielskie pozycje obronne oraz wojska w lotach nurkowych, ostrzeliwując je z karabinów maszynowych.

W Afryce północnej trwa nadal pochód włoskich i niemieckich kolumn w kierunku wschodnim. W nocy z 5 na 6 kwietnia samoloty angielskie powtórnie **bombardowały Tripolis**. Kilku rannych oraz szkody materjalne.

We wschodniej części morza Śródziemnego jedna z włoskich łodzi podwodnych za-

Mapa rejonu morza Śródziemnego.

atakowała nieprzyjacielski transport konwojowany. Zatopiono przytem parowiec o większej pojemności, zaś inny parowiec trafiono celnym pociskiem torpedy. Włoskie lotnictwo zaatakowało na zachód od wyspy Krety inny nieprzyjacielski transport konwojowany.

Jeden z naszych samolotów wywiadowczych, zaatakowany przez nieprzyjacielskie smoloty myśliwskie, spowodował zestrzelenie jednego aparatu typu Hurricane.

W Afryce wschodniej włoskie wojska dokonują koncentracji na zgóry określonym odcinku.

*

Rzym, 7 kwietnia. Włoski komunikat wojskowy z poniedziałku brzmi następująco:

Główna kwatera armji włoskiej komunikuje:

Po rozpoczęciu w dniu wczorajszym działań wojennych **przeciwko Jugosławji**, włoskie formacje lotnicze zaatakowały objekty nieprzyjacielskiego lotnictwa, floty i lądowe na froncie greckim i jugosłowiańskim. W **Spalato** zbombardowano urządzenia portowe i stojące na kotwicy okręty. Dwa parowce średniej wielkości zostały zatopione.

W **Cattaro** port został zbombardowany, przyczem spowodowano ciężkie uszkodzenia w urządzeniach. Jeden poławiacz torped i dok pływający otrzymały celne trafienia. Jeden parowiec został zatopiony. Arsenał Teodo w pobliżu Cattaro został ciężko uszkodzony. Dalszy poławiacz torped został trafiony. Skład amunicji wyleciał w powietrze. Włoskie samoloty zaatakowały dalej w porcie hydroplany i stanowiska artylerji przeciwlotniczej. Jeden nieprzyjacielski samolot został zniszczony, wiele innych zostało uszkodzonych. Baza lotnicza **Mostar** odniosła poważne uszkodzenia.

Pozatem bombardowano mosty i drogi komunikacyjne, przyczem spowodowano liczne zniszczenia. W walkach powietrznych zestrzelono dwa nieprzyjacielskie samoloty. Brak jest dwóch włoskich samolotów. Nieprzyjacielskie lotnictwo bombardowało **Skutari**, jest kilku rannych i lekka szkoda.

W **Afryce wschodniej** przewidziane ruchy wojsk włoskich postępują dalej. **Addis-Abeba została opróżniona przez wojska włoskie, aby uniknąć ofiar wśród ludności cywilnej. Strzeżona przez włoskie siły policyjne biała ludność nie odniosła żadnych szkód.** Nieprzyjaciel przeprowadził nalot na włoską bazę lotniczą w **Dessie** i spowodował szkodę.

W **Libji** włoskie i niemieckie zmotoryzowane kolumny przełamały brytyjskie stanowiska defensywne na północny wschód i południowy wschód od Benghasi i odparły skutecznie kontratak nieprzyjacielskich czołgów. Wzięto do niewoli licznych jeńców i zdobyto bogate łupy w broni i w zmotoryzowanych środkach walki.

Jedna z włoskich łodzi podwodnych zaatakowała na wschodniej części **morza Śródziemnego** zabezpieczony konwój i trafiła dwie nieprzyjacielskie jednostki, z których jedna została zatopiona.

Urzędowe oświadczenie rządu włoskiego w sprawie Jugosławji.

Rzym, 7 kwietnia. **Agencja Stefani ogłosiła w dniu wczorajszym urzędowe oświadczenie rządu włoskiego w związku z ostatniemi wydarzeniami na Bałkanach.**

W oświadczeniu tem podkreślono, że Włochy starały się zawsze utrzymać poprawne, a nawet przyjazne stosunki z Jugosławją. Mimo dowodów podziemnej roboty, zmierzającej przeciwko Włochom, rząd włoski nie zrezygnował ze swych usiłowań, ale w dalszym ciągu starał się uniknąć wszystkiego, coby mogło przyczynić się do zamącenia pokoju nad Adrjatykiem.

Rząd włoski w swem oświadczeniu wskazuje na te same argumenty, które zostały zamieszczone w memorandum rządu niemieckiego w sprawie Jugosławji. Jeśli odpowiedzią na te usiłowania rządu włoskiego było zarządzenie ogólnej mobilizacji w Jugosławji i wezwanie rządu jugosłowiańskiego do Anglji i Stanów Zjednoczonych o pomoc, wówczas rządowi włoskiemu nie pozostało już nic innego, jak tylko stwierdzić, że **w nocy na 27 marca Jugosławja przeszła bezpośrednio do szeregu wrogów osi.**

Deklaracja rządu włoskiego kończy się zdaniem, ustalającem obecny stosunek Włoch do Jugosławji. Zdanie to brzmi następująco:

Rząd włoski z wielką uwagą i największym spokojem śledził przebieg tych wydarzeń, który doprowadził Jugosławję do zajęcia wspólnego frontu z Wielką Brytanją i Grecją i stania się podobnie jak Grecja — bazą operacyjną angielskich sił zbrojnych w Europie. Wobec takiego stanu rzeczy rząd włoski postanowił wystąpić swojemi siłami zbrojnemi na lądzie, na morzu i w powietrzu w ścisłem współdziałaniu z Niemcami".

Stworzenie Międzynarodowej Izby Prawa w Berlinie.

Minister Rzeszy dr Frank prezesem nowej instytucji.

Berlin, 7 kwietnia. **W Berlinie została powołana do życia „Międzynarodowa Izba Prawa", w skład której weszły związki prawnicze wszystkich narodów, zaprzyjaźnionych z mocarstwami osi. Generalny Gubernator, minister Rzeszy dr. Frank przyjął zaproponowaną mu godność prezesa tej nowej instytucji.**

Punktem kulminacyjnym konstytuującego posiedzenia Międzynarodowej Izby Prawa było przemówienie Ministra Rzeszy, Generalnego Gubernatora dra Franka, w której podkreślił on, jako nowy dowód żywotności Rzeszy fakt odbywania się w toku największych zmagań wojennych obrad o tak poważnem znaczeniu międzynarodowem, jakiemi są obecne międzynarodowe obrady prawników w Berlinie. Mowca przypomniał następnie cytat z orędzia noworocznego kanclerza Hitlera na rok 1941, iż: „w obecnej wojnie po raz pierwszy w historji świata zwycięży prawo". Zasadnicza treść tego prawa polega na tem, że narody zostaną uwolnione od ucisku wyzyskujących je czynników magnaterji finansowej, opasujących świat swemi mackami.

Punktem centralnym dalszych przyjmowanych wśród gorących oklasków wywodów dra Franka było scharakteryzowanie pojęć „ja", „naród" i „państwo", które swą nową treścią, użyczoną im **przez rewolucję narodowo-socjalistyczną, tę rewolucję europejską 20-go wieku, zastąpiły światopogląd stworzony przez rewolucję francuską.** Pojęcia „ja" i „naród" zostały dane przez naturę, pojęcie „państwa" jest **dziełem człowieka, które jak każde dzieło rąk ludzkich może podlegać zmianom.** Porządek nowej Europy nie odrzuca pojęć danych przez naturę i **powinien być raczej kształtowany przez te pojęcia, niż przez elementy, będące dziełem ludzkiem. W ten sposób odda on najlepsze usługi idei pokoju i postępu kulturalnego.**

Zebraliśmy się w stworzonej obecnie Międzynarodowej Izbie Prawa — podkreślił w dalszym ciągu dr Frank — w tym celu, aby dokonać ważnego pod względem kulturalnym dzieła, umożliwiającego otwarcie pełnych nadziei perspektyw na przyszły porządek rzeczy. Cieszymy się, iż danem nam jest żyć w epoce, otwierającej okres pokoju, oraz wszechstronnego rozwoju i współpracy.

Po wysłuchaniu tego przemówienia rada Międzynarodowej Izby Prawa odbyła swe pierwsze zwyczajne posiedzenie.

Z końmi przez granicę.

(b) **Izba Karna w Kattowitz na sesji objazdowej rozpatrywała onegdaj w Sosnowitz sprawę żyda Icka Rorensztajna, zamieszkałego w Sosnowitz.**

Oskarżony pochwycony został przez celników na granicy, w chwili, gdy usiłował on przez granicę przemycić dwa konie. Żyd postępek swój tłumaczył nieznajomością przepisów, dotyczących ruchu granicznego, oświadczając, że konie podarował mu jego szwagier z Kielc. Sąd jednak nie dał wiary tłumaczeniu się oskarżonego i zatwierdził wyrok poprzedniej instancji, która opiewa na dwa miesiące więzienia i wysoką karę pieniężną.

Dwóch handlarzy bielizną w Sosnowcu.

(b) **Na ostatniem posiedzeniu Izby Karnej w Kattowitz ukarano braci Rosenbaum na grzywnę po 120 Rm. w razie nieściągalności po sześć tygodni więzienia.**

Bracia Rosenbaum przytrzymani zostali przez policję w chwili gdy usiłowali oni sprzedać dwa komplety bielizny damskiej, kilka par skarpet i t. p. Towary te pochodziły z nielegalnych źródeł sprzedaży i w ten sam sposób miały być sprzedane na ulicy przez oskarżonych. Sąd I instancji skazał obydwóch braci na sześć tygodni więzienia każdego, którą to karę Izba karna zamieniła im na grzywnę. Oskarżeni tłumaczyli się tem, że bielizna, którą usiłowali sprzedać, była ich własnością oraz własnością matki. Sąd jednak nie dał wiary ich tłumaczeniom, bowiem sprzedana bielizna była w stanie całkiem nowym, a jak wynika z protokołu policji, oskarżeni trudnili się od dłuższego czasu handlem nielegalnym.

(b) **DWA WYPADKI W JEDNYM DNIU.** Mieszkankę Bobrownik powiatu bendzińskiego Radzińską spotkały onegdaj dwa przykre wypadki, które w obydwóch wypadkach skończyły się dla młodej kobiety nieszczęśliwie. Radzińska na rozmokłym gliniastym gruncie pośliznęła się tak fatalnie, że doznała złamania lewej ręki. W drodze do szpitala w Bendzinie upadła powtórnie, skutkiem czego wybiła sobie o wystający kamień dwa zęby. W szpitalu udzielono jej przez lekarza natychmiast pomocy.

(f) **ZDERZENIE ROWERZYSTY Z FURMANKĄ.** W dniu 30 marca br. w godzinach porannych miało miejsce przy zbiegu ulicy Poggenweg i Beuthenerstrasse zderzenie rowerzysty z furmanką, które zakończyło się potłuczeniem niefortunnego rowerzysty i uszkodzeniem roweru. Rowerzysta jechał nieprawidłowo, gdyż skręcając w lewo, zamiast zatoczyć szeroki łuk, skręcił łukiem małym, uderzając tem samem prosto w wyjeżdżającą z za rogu furmankę. Po wypadku rowerzysta udał się pieszo do domu, prowadząc rower.

(f) **NIEDOZWOLONY HANDEL.** Ostatnio na Modrowgasse w Sosnowitz ukazali się żydowscy sprzedawcy niektórych gatunków papierosów niemieckich, ofiarując ich sprzedaż po cenach znacznie wyższych niż obowiązujące. W związku z tem zwracamy uwagę, że kto odstępuje wyroby kupcom żydowskim, wykracza przeciw ustawie o stosunkach gospodarczych z ludnością żydowską i jako taki będzie ukarany. Pozatem żydowscy sprzedawcy będą również karani za uprawianie nielegalnego handlu. Ukaranym być może również nabywca takich wyrobów tytoniowych.

Co dzień niesie?

Wzmożony ruch w pocztowej ekspedycji paczek.

(f) **W związku ze zbliżającemi się świętami wielkanocnemi dał się zauważyć na terenie Sosnowitz wzmożony ruch w pocztowej ekspedycji paczek.**

Od wczesnych godzin porannych tłumy ludzi oblegają Urząd Pocztowy, uniemożliwiając poprostu dostanie się do wnętrza. Niemożliwy tłok panuje również przy samych okienkach ekspedycyjnych. W związku z tem należy zwrócić uwagę, aby w miarę możności obywatele albo wstrzymali się od wysyłania niezbyt pilnych przesyłek tego rodzaju na okres świąteczny, albo też o ile już zachodzi tego konieczna potrzeba, zachowaniem się swoim nie stwarzali zatorów tak w Urzędzie Pocztowym, jak i na ulicach miasta.

Obowiązek meldowania się bezrobotnych.

(f) **Mocą zarządzenia wydanego przez Urząd Pracy w Sosnowcu, wszyscy pozostający bez pracy obywatele, zarejestrowani we wspomnianym Urzędzie, muszą się zgłaszać do kontroli meldunkowej,** wyznaczonej każdorazowo przez Urząd Pracy w specjalnych wywieszkach z podaniem dokładnego czasu i miejsca, gdzie i kiedy dany bezrobotny ma się stawić do kontroli. O ile chwilowo pozostający obywatel pobiera zasiłek zapomogowy, to w razie uchylania się obowiązkowi meldunkowemu zostanie mu z kwoty zapomogowej, tytułem kary, potrącona kwota trzechdniowego zasiłku. O ile obywatel pozostający bez pracy zasiłku nie pobiera a do meldunku się nie zgłosi, zostaną z takiego postępowania wyciągnięte inne konsekwencje.

(b) **POSADZONE DRZEWA.** W tych dniach w Bendzinie przy Kattowitzerstrasse posadzono kilka drzew — topoli. Drzewa te umieszczono w dwóch punktach pomiędzy dwoma domami. Uprzednio w miejscach tych znajdowały się parkany, których wygląd i konstrukcja uznane zostały za niedostateczne dla otoczenia.

Zaopatrzenie pracowników Elektrowni Okręgowej w odzież.

(b) Staraniem Dyrekcji Elektrowni Okręgowej w Zagłębiu Dombrowskiem zakupiona została większa ilość odzieży, która podzielona zostanie pomiędzy jej pracowników. Odzież składa się z cywilnych gotowych ubrań, płaszczy, kurtek, a także pojedynczych spodni i marynarek. Rzeczy te sprowadzone, wyłącznie dla pracowników Elektrowni, nabywane być mogą bez kart zezwoleń i to w dogodnych warunkach w niewielkich ratach, które wcale nie wpłyną na ich cenę. Również sprowadzone zostały dla pracowników Elektrowni ziemniaki.

Przebudowa budynku Kasy Chorych w Sosnowcu.

(f) **W ubiegłym miesiącu rozpoczęte zostały prace nad przebudową budynku kasy chorych w Sosnowitz, mieszczącym się przy Parkstrasse.**

W gmachu tem mieści się cały szereg gabinetów lekarskich, dentystycznych, roentgenowskich i t. p., gdzie lekarze ordynujący w Ubezpieczalni Społecznej przyjmują pacjentów. Ponieważ komisja techniczna stwierdziła pewne braki tak w budownictwie jak i w usytuowaniu sal, przystąpiono do przeróbki budynku, która napewno wpłynie dodatnio i na zewnętrzny wygląd gmachu, jak również wniesie cały szereg nowoczesnych urządzeń udogadniających pracę lekarzom i stwarzających milszą atmosferę dla pacjentów.

Nowy system zaciemniania wozów tramwajowych.

(f) **Wozy tramwajowe, kursujące na linji Sosnowitz—Bendzin—Dombrowa Górnicza zostały zaopatrzone w specjalny papier zaciemniający, który szczelnie przylegając do szyb okiennych, uniemożliwia wydostanie się światła elektrycznego na zewnątrz.**

Papier ten ma tę zaletę, że w dzień nie potrzebuje być usuwany, gdyż przepuszcza dostateczną zupełnie ilość światła dziennego. W ten sposób dokładne zaciemnianie wozów tramwajowych na terenie Zagłębia Dombrowskiego zostało zaprowadzone w całej rozciągłości.

Uruchomienie Urzędu Pocztowego dla żydów.

(b) **Z dniem 1 kwietnia, naskutek zarządzenia odnośnych władz uruchomiono dla ludności żydowskiej miasta Będzina specjalną placówkę, która załatwiać będzie jedynie interesentów żydów.**

Specjalna filja Urzędu Pocztowego znajduje się przy ulicy Alte Hauptstrasse 9. — Nadawanie listów i przesyłek odbywać się będzie w godzinach od 8.30 do 13 i od 16 do 18-ej — począwszy od dnia 1 kwietnia. Dotychczasowy Urząd Pocztowy od interesentów żydów żadnych zleceń przyjmować nie będzie, jak również wspomniany Urząd Pocztowy nie będzie przyjmował poczty od aryjczyków.

Roboty w dzielnicach robotniczych w Sosnowcu.

(f) Obok prowadzenia wielkich robót inwestycyjnych na terenie centrum Sosnowitz nie zapomniano również o dzielnicach robotniczych, którym władze starają się nadać najbardziej wielkomiejski wygląd. Obok całego szeregu prac mających na celu poprawę warunków mieszkaniowych prowadzi się przebudowę nawierzchni jezdni i chodników, które dotychczas pozostawały w opłakanym stanie. Tak np. doprowadzono do porządku Walzwerkstrasse, kryjąc ją nową nawierzchnią w miejsce dawnych dziur i wybojów. Systematyczna ta praca da napewno jaknajlepsze rezultaty i zmieni robotnicze dzielnice na prawdziwie miejskie centra.

Materjał wybuchowy w przydrożnym rowie.

(b) **Onegdaj robotnik drogowy gminy w Siewierzu, zatrudniony przy poprawieniu rowów przy jednej z dróg w Siewierzu, natrafił łopatą na jakiś twardy przedmiot, który przy powtórnem uderzeniu wybuchł, kalecząc ciężko robotnika.**

Okazało się, że jest to jakiś bliżej nieustalony materjał wybuchowy, prawdopodobnie granat ręczny, który przechował się tutaj od chwili działań wojennych na tutejszym terenie. Nieszczęśliwy robotnik, który nieświadomie uderzył kilka razy łopatą, doznał niebezpiecznego okaleczenia ręki, na skutek czego zaszła konieczność amputowania dwóch palców.

Naczelny redaktor: Leopold Belscher. Redaktor odpow.: Bruno Hamann. Redakcja: Kattowitz, Emmastr. 12, tel. 352-32. — Administracja: Ernst Kublow, Sosnowitz, Hauptstrasse 18, tel. 612-24. Oddziały: Bendzin, Kattowitzerstr. 16, Dombrowa, Rathausstr. 2, Zawiercie, Adolf-Hitlerstrasse 8.

OBWIESZCZENIA URZĘDOWE

Podatek od psów 1941.

Na podstawie obowiązującego w mieście Sosnowcu statutu podatku od psów, każdy, kto zamieszkując w Sosnowcu, psa nabywa, lub z innej miejscowości sprowadza się z psem do Sosnowca, winien niezwłocznie psa w Ratuszu, pokój 24, zgłosić.

Psy, które zostały sprzedane, wydane lub zaginione, winny być wymeldowane w ciągu pierwszych 14 dni po upływie półrocza, w ciągu którego pozbyto się psa, tj. do 14 kwietnia lub do 14 października, za zwrotem marki psa. W wypadku zmiany właściciela psa, należy przy wymeldowaniu podać nazwisko, imię i adres nowonabywcy.

Wzywa się wszystkich posiadaczy psów, którzy dotychczas psów niezameldowali, aby w ciągu 8 dni zgłosili psy w sposób wyżej podany.

Niezastosowanie się do powyższego będzie karane grzywną do 150 RM., o ile na podstawie innych przepisów przewinienie nie jest karane wyższą grzywną lub karą pozbawienia wolności.

Sosnowitz, den 31 Marz 1941.

Der Oberbürgermeister
Schonwalder
M. d. R.